

WAUTERS, Arthur (Borgworm 12 augustus 1890 – Sint-Genesius-Rode 13 oktober 1960).

Was doctor in de economische wetenschappen, hoogleraar, socialistisch senator van 1929 tot 1937 en minister van 1937 tot 1940.

Als directeur van *Le Peuple* (1929-1937) schreef Wauters in dit blad in 1931 een grote en ophefmakende reportage over de toestand in Vlaanderen, waarin hij de V.B. als “democratisch” typeerde. Alleen Joris van Severens solidaristische strekking bestempelde hij als fascistisch. Wauters verschilde op dit punt van mening met het grootste deel van de socialistische pers: Vlaams-nationalisme werd hier meestal gelijkgesteld aan fascisme. Wauters kwam tot het besluit dat de V.B. de hele Vlaamse jeugd fascineerde, ook de socialistische. Hij meende te kunnen vaststellen dat de Vlaamse socialisten de overtuiging waren toegedaan dat het socialisme in Vlaanderen Vlaams zou zijn of niet zou zijn.

Net als onder meer Emile Vandervelde pleitte Wauters voor een 'democratische' reactie tegen het fascisme. Hij keurde de neutraliteitspolitiek af als "egoïstisch" en "ondoelematig". Deze politiek zou België niet buiten de vijandelijkheden kunnen houden.

WERKEN: *Getuigenissen over Vlaanderen*, 1931.

LITERATUUR: B. de Wever, *Greep naar de macht. Vlaams-nationalisme en Nieuwe Orde. Het VNV 1933-1945*, 1994; – J. Velaers en H. van Goethem, *Leopold III. De Koning, het Land, de Oorlog*, 1994.

MIEKE VAN HAEGENDOREN* EN MICHEL VERMOTE